



СОЦІОЛОГІЯ БЕЗПЕКИ ТА РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ

Робоча програма навчальної дисципліни (Силабус)

Реквізити навчальної дисципліни

Рівень вищої освіти	<i>Перший (бакалаврський)</i>
Галузь знань	<i>28 Публічне управління та адміністрування</i>
Спеціальність	<i>281 Публічне управління та адміністрування</i>
Освітня програма	<i>Адміністративний менеджмент</i>
Статус дисципліни	<i>Вибіркова</i>
Форма навчання	<i>очна (денна)</i>
Рік підготовки, семестр	<i>4 курс, осінній семестр</i>
Обсяг дисципліни	<i>4 кредити ECTS / 120 годин лекції 18 год., практичні заняття 36 год., самостійна робота 66 год.</i>
Семестровий контроль/ контрольні заходи	<i>Залік / модульна контрольна робота</i>
Розклад занять	http://roz.kpi.ua/
Мова викладання	<i>Українська</i>
Інформація про керівника курсу / викладачів	Лектор: <i>старший викладач Василець Ольга Іванівна, ovasylec@gmail.com</i> Практичні / Семінарські: <i>старший викладач Василець Ольга Іванівна, ovasylec@gmail.com</i>
Розміщення курсу	https://classroom.google.com/u/0/c/MzIwMDMzNTIzODg1

Програма навчальної дисципліни

1. Опис навчальної дисципліни, її мета, предмет вивчення та результати навчання

Метою навчальної дисципліни є формування у студентів здатностей:

- до критичного та системного бачення взаємозв'язків між процесами соціалізації та індивідуації, до моделювання критичних моментів у цих взаємодіях на сучасному етапі людського розвитку;
- до вибудови прогностичних карт взаємоадаптації спільнот та особи у суперечливій єдності інноваційності та наступності, пристосування і перетворення, творчості як її сутнісних складових;
- до аналізу, синтезу різноманітної інформації щодо процесів соціалізації у контексті сучасних лібертаріанських трендів «свободи від усього», «приватизації усього», «зайвої соціальної держави», виключно окремішньої ідентичності;
- до дослідницької компаративістики щодо можливостей та обмежень внеску індивідуальних суб'єктів в оновлення соціальної системи.
- упередження вибору індивідуумами та групами деструктивних девіантних поведінкових паттернів у процесах соціалізації та індивідуації.

Предметом дисципліни «Соціологія безпеки та розвитку особистості» є:

- основні положення теорії та практики розробки принципів та інструментів оцінки і вимірювання індивідуально-психологічних особливостей особистості;
- соціологічний підхід у розгляді здобутків філософсько-антропологічних розвідок для підвищення ефективності як окремішньої життєдіяльності, так і суспільної практики загалом;

- забезпечення практичної роботи майбутніх бакалаврів з публічного управління методами оперативного отримання і аналізу різнопланової інформації психологічного, та соціокультурного формату.

У процесі вивчення даної дисципліни студенти мають можливість збагачення, розширення та доповнення компетентностей згідно запланованим в ОПП «Адміністративний менеджмент»

загальні компетентності

Здатність вчитися та оволодівати сучасними знаннями.

Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.

Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.

Здатність бути критичним і самокритичним.

Навички міжособистісної взаємодії.

Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (з експертами з інших галузей знань/видів діяльності).

фахові компетентності

Здатність до соціальної взаємодії, до співробітництва й розв'язання конфліктів.

Здатність забезпечувати дотримання нормативно-правових та морально-етичних норм поведінки.

Матриця відповідності результатів навчання з освітнього компонента, методів навчання та форм оцінювання

Програмні результати навчання, які розвиває дисципліна	Методи навчання	Форми оцінювання
Використовувати базові знання з історичних, культурних, політичних, соціальних, економічних засад розвитку суспільства.	Метод кейсів, проблемний, частково- пошуковий, дослідницький	Практична перевірка, експрес-контрольні роботи, МКР, залік
Уміти здійснювати пошук та узагальнення інформації, робити висновки і формулювати рекомендації в межах своєї компетенції.	Пояснювально- ілюстративний, проблемний, частково- пошуковий, дослідницький, метод кейсів	дискусія, презентація, практична перевірка, імітаційні вправи МКР, залік
Уміти налагодити комунікацію між громадянами та органами державної влади і місцевого самоврядування.	Проблемний, імітаційні методи, ділова гра	Практична перевірка, МКР

2. Пререквізити та постреквізити дисципліни (місце в структурно-логічній схемі навчання за відповідною освітньою програмою)

Міждисциплінарні зв'язки: Предметом вивчення даної дисципліни є визначення взаємовпливів соціалізації та індивідуалізації у формуванні особистості, зміни у ціннісному світі сучасної людини, питання її ідентичності, прогнози щодо соціальної поведінки людини у різних спільнотах. Вибіркова дисципліна «Соціологія безпеки та розвитку особистості» пов'язана з іншими дисциплінами як нормативного, так і вибіркового циклів. Це стосується нормативних освітніх компонентів циклу загальної підготовки бакалаврів з публічного управління, зокрема, дисциплін соціально-поведінкового циклу, а саме: передбачається засвоєння навчального матеріалу з таких нормативних дисциплін як - «Соціологія», «Соціальна філософія», «Політологія», «Теорія прийняття управлінських рішень» тощо.

Не існує обмежень для студентів, що навчаються за різними освітніми програмами, побажання освоєння нормативних освітніх компонентів не є імперативним, оскільки користь від участі у даному курсі можуть отримати усі зацікавлені у вирішенні питань особистого розвитку у різних суспільно-історичних контекстах. Наявні вже у людини знання не завжди є формалізованими, що не віднімає їх цінність та можливість отримання нових компетенцій.

У структурно-логічній схемі навчального процесу, отримані у процесі вивчення курсу «Соціологія безпеки та розвитку особистості» знання, уміння та навички, корелюють із програмами курсів «Психологія управлінської взаємодії», «Візуально-інформаційний супровід професійної діяльності», «Врегулювання конфліктів і медіація в публічному управлінні та адмініструванні», «Соціологічне забезпечення управлінської діяльності» циклу професійної підготовки також є дотичними та вкрай важливими для повноцінного досягнення запропонованого курсу.

3. Зміст навчальної дисципліни

Вивчення даної навчальної дисципліни поглиблює як загальноосвітній та загальнокультурний, так і професійний соціологічний рівень підготовки майбутніх фахівців, зміцнює навички їх самостійної роботи і, як наслідок, творчого мислення, сприяє соціалізації і адаптації студентів як майбутніх спеціалістів, дослідників, членів нашого суспільства. Як бакалаври з публічного управління вони отримують досвід набуття навичок використання різних способів інтерпретації, отриманих внаслідок проведення конкретних соціологічних досліджень, даних. Важливим є також досвід самоаналізу, інтроспекції, формування навичок своєчасного реагування на зовнішні подразники, ранжування останніх, та досвід аналітики щодо адекватності власних виборів поведінкових тактик.

Навчальна дисципліна складається з двох розділів:

- 1) загальні відомості про формування особистості як результату соціалізації з одного боку, та творця історії з іншого, вивчення об'єктивних умов для становлення особи у її можливостях суб'єктивізації;
- 2) конструкції раціональності як засобу соціальної адаптації та розвитку її модусів універсального – місце, роль та значення у становленні історичного поступу особистості.

Розділ 1. Загальні відомості про діалектику об'єктивного та суб'єктивного у процесах соціалізації та індивідуалізації

- Тема 1.1. Поняття індивідуума, особи, особистості, індивідуальності
- Тема 1.2. Особистість, її статус, приписи і соціальні ролі.
- Тема 1.3. Природа й сутність конформізму та нон-конформізму.

Розділ 2. Конструкції раціональності як засіб соціальної адаптації та розвитку

- Тема 2.1. Індивідуалізм трайбалізму та регіональний колективізм – можливості універсальних трансформацій.
- Тема 2.2. Небезпеки стереотипізації у сприйнятті та дії. Образ іншого у постсоціалістичних суспільствах.
- Тема 2.3. Проблема самопізнання як співвіднесення при переході від «галактики Гутенберга» до «галактики Цукенберга».
- Тема 2.4. Проблематизація безпечності існування та специфіка самореалізації особистості в умовах ціннісного релятивізму.

4. Навчальні матеріали та ресурси

Для успішного вивчення дисципліни достатньо опрацьовувати навчальний матеріал, який викладається на лекціях, а також ознайомитись з рекомендованою літературою.

Базова література:

1. Антонюк З. Рефлексії ідентичності. Київ – Харків : Дух і Літера, 2007. 272 с.
2. Ainsworth, M.D.S., Blehar, M.C., Waters, E., and Wall, S. 1978. Patterns of attachment. Hillsdale, NJ: Erlbaum. P.241-242, 316, 124-125.

3. Benedict Richard O'Gorman Anderson A Life Beyond Boundaries: A Memoir. Verso, 224 pp, 2016.
4. Goffman Erving The Presentation of Self in Everyday Life at Open Library Books of the Century". International Sociological Association 1998. Archived from the original on 2014-03-15. Retrieved 2012-07-25.
5. Kohlberg, L. Moral development and behavior: theory, research and social issue, New York: Holt, Rinehart and Winston., 1976, 394, p.87.
6. Левінас Е. Між нами. Дослідження думки про іншого. Київ : Либідь, 1999. 215 с.
7. Фромм Ерік. Втеча від свободи / пер. з англ. М. Яковлев. Харків : «КСД», 2019. 288 с.
8. Фромм Ерік. Мати або бути? / пер. з англ. Г. В. Яновська. Харків : «КСД», 2020. 304 с.
9. Юнг К.Г. Нариси щодо символіки самості. Львів : Астролябія, 2016. 432 с.

Додаткова література:

1. Бевзенко Л. Соціальна самоорганізація і механізми регуляції соціальної поведінки /Український соціологічний журнал/2014, № 1–2, с.6-17
2. Бріджес В. Трансформація себе. Осмислення змін у житті. Видво «Publisher» 2022
3. Gladwell Malcolm. Talking to Strangers: What We Should Know about the People We Don't Know Hardcover , 2019 1.
4. Дерріда Ж. Цілі людини // Після філософії: кінець чи трансформація? / упоряд. К. Байнес. — К.: Четверта хвиля, 2000. — С. 114—145.
5. Дерріда Ж. Привиди Маркса. — Х.: ОКО, 2000. — 272 с.
6. Донченко О., Романенко Ю. Архетипи соціального життя і політика (Глибинні регулятиви психополітичного повсякдення): Монографія. — К.: Либідь, 2001. — 334 с.
7. Ніколаєвський В. Концептуалізація соціальної безпеки в контексті соціологічного знання//Український соціологічний журнал/2014, № 1–2, с.28-37
8. Родрігес, Дж. (2009). Ефект Матвія: психологічна концепція. С. 145-154
9. Соціальні стандарти та соціальні гарантії: теоретичні аспекти, проблеми, світовий досвід/ В.В. Латік, В.В. Мушнін. — К.: ЦПСД, 2007. — 320 с.
10. Стефік М., Стефік Б. Прориви. історії та стратегії радикальних новацій./ Пер.з англ. Д.Конарева, Л. Савицька.- К. Видавництво Олексія Капусти (підрозділ агенції «Стандарт», 2005.- 322 с.
11. Тейлор Чарлз. Джерела себе. Творення новочасної ідентичності./ Пер. з англ.- К.: Дух і літера, 2005 – 696 с.
12. Фромм Ерік. Мистецтво любові / Пер. з англ. В. І. Кучменко. Харків: «КСД», 2017. 192 с.

Інформаційні ресурси:

1. URL: <http://www.nbuv.gov.ua/> Національна бібліотека України імені В.І. Вернадського.
2. URL: <http://www.sociology.kpi.ua/literature> - кафедра соціології КПІ ім.Ігоря Сікорського

Навчальний контент

5. Методика опанування навчальної дисципліни (освітнього компонента)

Лекційні заняття

№ з/п	Назва теми лекції та перелік основних питань (завдання на СРС)
1,2	Тема 1.1. Поняття індивідуума, особи, особистості, індивідуальності. Соціологічний вимір. Проблема трансформації якостей у процесах соціалізації-індивідуалізації, кореляція між особистісними смислами та суспільно- значущими цінностями, специфіка сучасного етапу розвитку соціальної практики. Кантівське розуміння у співвідношенні понять “цінність” та “гідність”, де друге є визначальним до першого. Тотальність акселерації і інфантилізації водночас. Неприродність активізму суспільного виробництва життя у його ноосферних перспективах. Відповідальність індивідуума, особистості, спільноти і соціуму. Інтроекція як здатність до рефлексивного буття у системі соціокультурних координат простору-часу і інтроекція як здатність до самопрезентації. Дані сучасних соціологічних досліджень щодо кореляцій між самопізнанням та саморозкриттям.

	СРС: Загальні відомості про формування особистості як результату соціалізації з одного боку, та творця історії з іншого, вивчення об'єктивних умов для становлення особи у її можливостях суб'єктивізації.
3	Тема 1.2. Особистість, її статус, приписи і соціальні ролі. Самосвідомість як настанова й комунікативна індукція. Рівні життєвої програми, що визначають основні способи життєздійснення суб'єкта. Багатшаровість у ієрархізації статусно-рольової визначеності соціального й особистісного позиціонування сучасної доби. Культурна ситуація сучасності та форми самопізнання. Екстравертивний характер сучасної культури загалом та девіації як пошуки лібертадності на манівцях спокусу пі-ару. Оманливість нарративу та ангажованість дискурсивних експлікацій. Феномен дауншифтерів, кнордів та асексуалів: гіперконформізм і нон-конформізм, як явища сучасної соціальної практики. СРС: Від суспільства до особистості. Від особистості до суспільства. Проблема індивідуальності: історичні та психофізіологічні аспекти. Автентичність <i>dasein</i> як проблема і завдання. Теорія дзеркального Я.
4,5	Тема 1.3. Природа й сутність конформізму та нон-конформізму. «Плинна» сучасність (З.Бауман) та інтерпретації піраміди потреб А.Маслоу. Самовизначення особистості через індивідуальну розбудову референцій. Конотативний простір та віртуальна самореалізація. Компенсаторний потенціал стратифікаційних детермінант. Методологічне підґрунтя загально-філософського стибу для розбудови теорій соціолого-комунікативного та аксіологічного дискурсу. Диференціація та мультипарадигмалізм у понятті безпеки у сучасних умовах: від «піраміди потреб» А.Маслоу до часу екстремумів Е.Гобсбаума і гіпертурбулентного «плинного» сьогодення З.Баумана. Проблема самовизначення у соціокультурних і політичних контекстах конкретного буття. СРС: Зведення “життя, що породжує життя” (К.Маркс) до матеріального виробництва, взаємодії до послуг, спілкування до контактів, вибору до опцій, практики до використання – фактор і чинник дегуманізації соціального, розгортання консьюмеризму у стосунках та сприйнятті “іншого”.
6	Тема 2.1. Індивідуалізм трайбалізму та регіональний колективізм – можливості універсальних трансформацій Самооцінка і самоповага. Контексти різномасштабних референцій. Політико-економічне, культурно-соціальне та геополітичне підґрунтя сучасного бачення розвитку особистості як актора різнорівневих трансформацій суспільної практики та соціо-гуманітарного дискурсу поведінкових наук постіндустріальних суспільств у вирі модернізацій. Перетворені форми само відношення та проблема верифікації рівня автентичної та набутої самості. Сучасна “практика байдужості”, або необіхевіоризм у соціології кадрового менеджменту – практичній презентації соціології особи - як прагматична редукція визначення через “бренд” і одноразового використання з наступною деструкцією носія. СРС: Гноблення та експлуатація у сучасному розумінні цих дефініцій. Людські ресурси, індивідуальний фактор, соціальний капітал та зв'язок між принципово деантропологізацією, сцієнтизмом у стилі Марбурзької школи неокантіанства (трансцендентальний метод у розумінні звільняючого від психологізму конструкта) з одного боку; і проліферацією (П.Фейєрабенд) пасток ідеологічної ангажованості та політичних спекуляцій щодо проведення й інтерпретації даних соціологічних досліджень у визначенні особистісних настроїв людини та її думок як усвідомленої громадянської позиції.
7	Тема 2.2 Небезпеки стереотипізації у сприйнятті та дії. Образ іншого у постсоціалістичних суспільствах. Соціологічний підхід у осмисленні феноменології іншого як визначальних підвалин сучасного європейського принципу самоусвідомлення. Небезпеки морального потягу у етиці Левінаса як проблема поточної політичної практики. Питання інтерсуб'єктивності, ідентичності, комунікації та діалогу як окреслення толерантності, що забезпечує та убезпечує розвиток особистості. Неприпустимість лицемірства у

	політкоректності – джерела міжособистісних та внутрішньо- особистісної конфліктності. Десакралізація владних феноменів як фактор підваження безпеки особистісної та запит на підсилення її групових форм. Необхідність раціональної бюрократії у комунікаціях при визнанні логіки перемов та логічних домовленостей. СРС: Побожність та моральність – оберненість кореляцій. Дискурс іншого як чужого і як близького. Менталітет як особливий "канон інтерпретацій" ("ontillage mentale", за термінологією учасників "школи Анналів"), який синтезує (переважно на дорациональному, емоційно-латентному рівні свідомості й несвідомого) традиції, вірування, звичаї певної людської спільноти (чи особи) в їх реальному і "уявному" (марновірства, фантазії, міфи, символи, ритуали, фобії та ін.) вимірах. Менталітет є ніби своєрідним контекстом ("ефіром", "горизонтом"), в якому знаходить вияв специфічний, унікально-неповторний спосіб бачення ("прочитування") навколишнього. Зазначимо, що менталітет поєднує вищі рівні суспільної свідомості (філософію, науку, релігію, мистецтво та ін.) зі структурами несвідомого та неусвідомлюваних культурних кодів.
8	Тема 2.3 Проблема самопізнання як співвіднесення при переході від «галактики Гутенберга» до «галактики Цукенберга». Цифровий світ інформаційно-комунікативних технологій у його взаємодії із психофізіологічними характеристиками індивідуума. Від антропологічної проблематики у Сократа через сукупне бачення людської суб'єктності у . Протагора, через абрис опозиції природного і соціального у Арістотеля (у його концепції людина і природа вперше роз'єднуються; з іншого – акцентується на нерозривному зв'язку людини зі світом), до "людини діяльної" – "homofaber", О. Конта і Г. Спенсера. Виклики постмодерну – втрата довіри до прогресивності "людини розумної", "людини божественної" і "людини діяльної" . Розум розцінюється як глухий кут еволюції, як наслідок втрати "волі до життя" . СРС: Ускладнення та зміни в уявленнях про людину як процес суголосний змінам у ній самій через зміни у характері та способах її діяльності, через трансформації предметного світу особистості. Проблема соціально-культурної підтримки людини в нових інформаційних умовах соціалізації, педагогіка та андрогогіка і їх взаємодія із «лайкогогікою». Вибір як чинник формування особистості, його послідовності у визначенні й здійсненні у віртуальному просторі. Вибір позитивний, уявний та проблеми негатиї як питання полівалентних можливостей сучасних мережових спільнот. Феномен виробництва ризиків за умов застосування будь-яких технологій у визначенні особистісних та міжособистісних атитюдів та преференцій. Спілкування як особливий вид комунікативної взаємодії, різниця між знаннями та інформацією.
9	Тема 2.4. Проблематизація безпечності існування та специфіка самореалізації особистості в умовах ціннісного релятивізму. Поєднання у постановці проблеми особистості як суб'єкта і суспільства як арени дій цього суб'єкта й результату цих перетворювальних дій потребує розгляду двох складних систем, що, як зазначав Т.Парсонс, водночас є взаємопроникними і взаємозалежними одна від одної. Отже, йдеться про поліконтекстний феномен, різнопланово висвітлюваний відмінними теоретичними парадигмами. Децентралізація, деконструкція соціального як спосіб звільнення від тоталітаризму, приводить adeptів постмодерного потрактування дійсності до нігілізму, спроб викликати (спровокувати) реакції від хаосу, оскільки відкрите суспільство проти колективних ідентичностей і порядку, що вони формують. Останній не заслуговує на довіру, як і держава, що сприяє розвитку, бо є лише фантомом. Більше хаосу, дискретності, плюралізму, чуттєвості, кризи авторитетів, інтуїтивізму, пошук нестабільності, незгоди, нігілізму, відсутності одноманітності, іронія стосовно визнаних цінностей, калейдоскопічності, символічності, нестійкості. У кризовому суспільстві, в момент докорінної зміни соціальних структур ситуація реструктуризації та переформатування набуває для людей особистісного характеру,

	одночасно відбуваються два процеси: реструктуризація соціуму і реструктуризація картини цього соціуму в свідомості людей. СРС: Для утримання безпечного існування, особі необхідно творити нові форми забезпечення, переосмислюючи саме поняття безпеки. Суб'єкти не лише освоюють простір, а й перетворюють потенційне на реальне, при цьому соціальний простір можна уявити не як сукупність позицій агентів, а як систему взаємопов'язаних життєвих світів. Представники постмодерного дискурсу, незважаючи на постійні реляції щодо гуманізації, в рамках свого світовідношення соціокультурного релятивізму формують площини невиправданих ризиків у становленні та здійсненні життєдіяльності як особистого так і суспільного вимірів соціального.
--	--

Семінарські (практичні) заняття

Рекомендована тематика практичних (семінарських) занять.

Метою семінарських занять є формування умінь самостійно опрацьовувати різноманітні джерела інформації, фахової, перш за все; інформацію з Мережі, критично осмислюючи та продуктивно обговорюючи її. Студенти повинні закріпити на семінарах знання матеріалів з лекцій; формувати власний досвід роботи з документами, посібниками та матеріалами, оволодівати прийомами аналізу даних з різних джерел: від клієнтських повідомлень, запитів замовника до об'єктивних свідчень статистичних матеріалів та даних соціологічних досліджень.

Основні завдання циклу семінарських занять:

- закріпити отримані під час опрацювання теоретичного матеріалу передбачені кредитним модулем положення щодо сутності понять безпеки і розвитку особистості;
- навчити студентів аналізувати сучасні тенденції щодо соціалізації особи у світі цифрових технологій, питань її інформаційної, культурної, психологічної, економічної безпеки; - активізувати навчальний процес через колективне обговорення найбільш цікавих і дискусійних питань прочитаних першоджерел за темами, означеними програмою;
- заохотити до інтерактивного спілкування, формуючи вміння аргументовано й оперативно висловлювати власну точку зору з її обов'язковою концептуалізацією та посиланням на авторитетні джерела.

Розділ 1. Загальні відомості про формування особистості як результату соціалізації з одного боку, та творця історії з іншого, вивчення об'єктивних умов для становлення особи у її можливостях суб'єктивізації.

Тема 1.1. Поняття індивідуума, особи, особистості, індивідуальності.

Заняття 1. Зв'язок філософсько-антропологічних, соціально-психологічних досліджень у предметному полі соціології особистості. Наявність кореляцій із вирішенням політичних, культурних, соціально-економічних проблем сучасного розвитку вітчизняного соціуму.

Заняття 2. Проблема трансформації якостей у процесах соціалізації-індивідуалізації, кореляція між особистісними смислами та суспільно-значущими цінностями, специфіка сучасного етапу розвитку соціальної практики..

Тема 1.2. Від суспільства до особистості. Від особистості до суспільства.

Заняття 1. Особистість, її статус, приписи і соціальні ролі. Проблема індивідуальності: історичні та психофізіологічні аспекти. Автентичність *dasein* як проблема і завдання. Теорія дзеркального Я. Самосвідомість як настанова й комунікативна індукція.

Заняття 2. Багатошаровість у ієрархізації статусно -рольової визначеності соціального й особистісного позиціонування сучасної доби. Культурна ситуація сучасності та форми самопізнання.

Тема 1.3. Природа й сутність конформізму та нон-конформізму.

Заняття 1. «Плинна» сучасність (З.Бауман) та інтерпретації піраміди потреб А.Маслоу. Самовизначення особистості через індивідуальну розбудову референцій.

Заняття 2. Диференціація та мультипарадигмалізм у понятті безпеки у сучасних умовах: від «піраміди потреб» А.Маслоу до часу екстремумів Е.Гобсбаума і гіпертурбулентного «плинного» сьогодення З.Баумана. Проблема самовизначення у соціокультурних і політичних контекстах конкретного буття.

Розділ 2. Конструкції раціональності як засіб соціальної адаптації та розвитку її модусів універсального – місце, роль та значення у становленні історичного поступу особистості.

Тема 2.1. Індивідуалізм трайбалізму та регіональний колективізм – можливості універсальних трансформацій.

Заняття 1. Самооцінка і самоповага. Контексти різномасштабних референцій. Політико-економічне, культурно-соціальне та геополітичне підґрунтя сучасного бачення розвитку особистості як актора різнорівневих трансформацій суспільної практики та соціо-гуманітарного дискурсу поведінкових наук постіндустріальних суспільств у вирі модернізацій.

Заняття 2. Перетворені форми само відношення та проблема верифікації рівня автентичної та набутої самості. Сучасна “практика байдужості”, або необіхевіоризм у соціології кадрового менеджменту –практичній презентації соціології особи - як прагматична редукція визначення через “бренд” і одноразового використання з наступною деструкцією носія. Гноблення та експлуатація у сучасному розумінні цих дефініцій.

Тема 2.2. Побожність та моральність – оберненість кореляцій. Небезпеки стереотипізації у сприйнятті та дії.

Заняття 1. Образ іншого у постсоціалістичних суспільствах. Дискурс іншого як чужого і як близького. Соціологічний підхід у осмисленні феноменології іншого як визначальних підвалин сучасного європейського принципу самоусвідомлення.

Заняття 2. Питання інтерсуб'єктивності, ідентичності, комунікації та діалогу як окреслення толерантності, що забезпечує та убезпечує розвиток особистості. Десакралізація владних феноменів як фактор підваження безпеки особистісної та запит на підсилення її групових форм.

Тема 2.3. Проблема самопізнання як співвіднесення при переході від «галактики Гутенберга» до «галактики Цукенберга».

Заняття 1. Цифровий світ інформаційно-комунікативних технологій у його взаємодії із психофізіологічними характеристиками індивідуума. Від антропологічної проблематики у Сократа через сукупне бачення людської суб'єктності у Протагора, через абрис опозиції природного і соціального у Арістотеля (у його концепції людина і природа вперше роз'єднуються; з іншого – акцентується на нерозривному зв'язку людини зі світом), до “людини діяльної” – “homofaber”, О. Конта і Г. Спенсера.

Заняття 2. Виклики постмодерну – втрата довіри до прогресивності “людини розумної”, “людини божественної” і “людини діяльної” . Розум розцінюється як глухий кут еволюції, як наслідок втрати “волі до життя” . Ускладнення та зміни в уявленнях про людину як процес суголосний змінам у ній самій через зміни у характері та способах її діяльності, через трансформації предметного світу особистості..

Тема 2.4. Проблематизація безпечності існування та специфіка самореалізації особистості в умовах ціннісного релятивізму.

Заняття 1. Децентралізація, деконструкція соціального як спосіб звільнення від тоталітаризму, приводить адептів постмодерного потрактування дійсності до нігілізму, спроб викликати (спровокувати) реакції від хаосу, оскільки відкрите суспільство проти колективних ідентичностей і порядку, що вони формують.

Заняття 2. Утримання безпечного існування - особі необхідно творити нові форми убезпечення, переосмислюючи саме поняття безпеки. Суб'єкти не лише освоюють простір, а й перетворюють потенційне на реальне, при цьому соціальний простір можна уявити не як сукупність позицій агентів, а як систему взаємопов'язаних життєвих світів. Площини невиправданих ризиків у становленні та здійсненні життєдіяльності як особистого так і суспільного вимірів соціального

6. Самостійна робота здобувача вищої освіти

З метою поглиблення знань студентів з дисципліни, отримання досвіду самостійної роботи з науковою літературою пропонується самостійне опрацювання наукової літератури з проблемних питань поточного курсу. Така робота спирається на уміння студента аргументувати власну позицію ідеями та концептами вже відомих авторів досліджень як у даній галузі, так і з залученням розвідок міждисциплінарного дискурсу. Від студентів вимагається знання основних проблем та визначень семінарських тем, вільне володіння категоріальним апаратом із дисципліни.

Крім того студенти мають самостійно розглянути завдання призначені для самостійної роботи і на основі цієї інформації вільно відповідати на поставлені питання.

Політика та контроль

7. Політика навчальної дисципліни (освітнього компонента)

Вивчення дисципліни проводиться згідно існуючої методики організації навчального процесу у вищих навчальних закладах, що передбачає певний вагу самостійної роботи студентів. Семінарські заняття поглиблюють теоретичні знання з відповідних тем навчальної дисципліни, закріплюють практичні навички дискусій, відстоювання своєї наукової позиції, роботи з літературою, а також формують уміння оцінки, аналізу й управління електоральними процесами і конфліктами, що з ними пов'язані, за допомогою практичних завдань.

Відвідуваність і виконання завдань

Активна участь студента на практичних заняттях є обов'язковою і буде вимагатись. Рейтинг студента значною мірою формуватиметься за результатами його роботи на практичних (семінарських) заняттях. Немає конкретної кількості пропущених практичних занять, які потребуватимуть самостійного опрацювання студентом відповідних тем (виконання завдань) і додаткового спілкування з цього приводу з викладачем. Разом з тим, студент, який пропустив практичні заняття, може отримати низький рейтинг, який не дозволить допустити такого студента до заліку. В такому разі теми з пропущених семінарських занять мають бути обов'язково вивчені. Контроль знань (розуміння) студента пропущених тем відбуватиметься під час спілкування з викладачем за графіком консультацій, доступним на сайті кафедри соціології, або під час перерви у навчальному занятті («на парі»). Студент, який виконає відповідні завдання (відповіді на питання) отримуватиме відповідні бали до рейтингу залежно від якості відповідей (виконання завдання).

Студенти, які пропустили практичні заняття, можуть не допустити зниження підсумкового рейтингу, своєчасно (протягом семестру) опрацювавши відповідні теми і виконавши завдання, передбачені для пропущених занять. Не треба чекати наближення заліково-екзаменаційної сесії для відповідного спілкування з викладачем. Варто це робити як тільки студент буде готовий продемонструвати свої знання і навички з пропущених тем занять.

Теми і завдання для практичних занять передбачені робочою програмою дисципліни, доступною з особистого кабінету студента в системі «Кампус» або на сайті кафедри соціології.

На лекціях та практичних заняттях допускається використання ноутбуків, смартфонів, але лише для цілей, зумовлених темою заняття і відповідним тематичним завданням.

Студент на практичному занятті може використовувати підготовлені ним письмові нотатки з питань теми заняття (або передбачених завданням). Цінними є представлені посилання на англомовні наукові та публіцистичні та вітчизняні джерела інформації

Форми роботи

Тематика лекцій висвітлена у робочій програмі дисципліни. Вітаються питання від студентів до викладача під час лекції. Викладач може ставити питання окремим студентам або загалом аудиторії. Допускається і вітається діалог між студентами і викладачем на лекції.

Семінарські заняття мають на меті розвиток у студентів вміння працювати з науковою літературою, готувати виступи на базі попередньої аналітичної роботи, формулювати та відстоювати свою позицію, брати активну участь у дискусії.

До запланованих видів навчальних занять відносяться лекції, семінарські заняття, а також планується проведення модульної контрольної роботи і експрес – контрольних. Щодо методів, які використовуються під час вивчення матеріалу дисципліни, то варто відмітити, що :

Застосовуються стратегії активного і колективного навчання, які визначаються наступними методами і технологіями:

1) методи проблемного навчання (компаративістика, аргументованість дискусійної комунікації, опрацювання практичних кейсів, проблематизація контенту, імітаційні вправи), тощо;

2) особистісно-орієнтовані (розвиваючі) технології, засновані на активних формах і методах навчання («мозковий штурм», «аналіз ситуацій» ділові, рольові та імітаційні ігри, дискусія, експрес-конференція, навчальні дебати, круглий стіл, кейс-технологія, проектна технологія і ін.);

3) інформаційно-комунікаційні технології, що забезпечують проблемно- дослідницький характер процесу навчання та активізацію самостійної роботи студентів (електронні презентації для лекційних занять, використання аудіо-, відео-підтримки навчальних занять, Розробка і застосування на основі комп'ютерних і мультимедійних засобів творчих завдань, доповнення традиційних навчальних занять засобами взаємодії на основі мережових комунікаційних можливостей (інтернет-форум, інтернет-семінар і ін.).

Опанування дистанційних курсів.

За бажанням здобувача в умовах, що не сприяють регулярному відвідуванню занять, допускається вивчення окремих змістовних частин освітнього компонента в асинхронному режимі, зокрема, через опанування дистанційних курсів. Для врахування в системі оцінювання балів за опанування таких курсів, вони мають відповідати змістовно силабусу, бути узгоджені із викладачем, та на підтвердження проходження курсів студент має надати відповідний документ із зазначенням назви та обсягу в годинах. Визнання результатів неформальної освіти відбувається у порядку, визначеному у відповідному Положенні КПП ім. Ігоря Сікорського

Політика університету

Академічна доброчесність

Політика та принципи академічної доброчесності визначені у розділі 3 Кодексу честі Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського». Детальніше: <https://kpi.ua/code> (інша необхідна інформація стосовно академічної доброчесності).

Норми етичної поведінки

Норми етичної поведінки студентів і працівників визначені у розділі 2 Кодексу честі Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського». Детальніше: <https://kpi.ua/code>

8. Види контролю та рейтингова система оцінювання результатів навчання (PCO)

Поточний контроль: [опитування за темою заняття, виконання завдань](#)

Календарний контроль: [проводиться двічі на семестр як моніторинг поточного стану виконання вимог силабусу.](#)

Семестровий контроль: [залік](#)

Оцінювання та контрольні заходи

1. Рейтинг студента з навчальної дисципліни складається з балів, що він отримує за:

- виконання модульної контрольної роботи;
- робота на семінарських заняттях.

2. Критерії нарахування балів.

2.1. **Модульна контрольна робота** оцінюються із у відповідності із кількістю та якістю висвітлених питань. Контрольне завдання цієї роботи складається з 2-х питань з переліку, що наданий у Додатку А,. Кожне із запитань оцінюється:

- повна відповідь (не менше 90% потрібної інформації) – 7 балів;
- достатньо повна відповідь (не менше 75% потрібної інформації), або повна відповідь з незначними похибками – 5 балів;
- неповна відповідь (не менше 60% потрібної інформації) та незначні помилки – 3 бала;
- відповідь не відповідає вище вказаним вимогам – 0 балів.

2.2. **Робота на семінарських заняттях** оцінюється із 6 балів за такими критеріями:

- творчий підхід до розкриття проблеми – 6 балів;

- глибоке розкриття проблеми, відображена власна позиція – 4-5 балів;
- обґрунтоване розкриття проблеми з певними недоліками – 3 балів;
- завдання не виконане, – 0 балів.

2.3. Заохочувальні бали

Всього не більше 10 балів за такі види робіт:

- за науково-дослідницьку діяльність (участь у конференціях, конкурсах студентських робіт, публікації);
- участь у факультетських олімпіадах з дисципліни та всеукраїнських олімпіадах.

3. Календарний контроль. Умовою позитивного проходження першого календарного контролю є отримання не менш, ніж 15 балів. Умовою позитивного проходження другого календарного контролю є отримання не менш, ніж 30 балів.

4. Сума рейтингових балів, отриманих студентом протягом семестру переводиться до підсумкової оцінки згідно з таблицею. Якщо сума балів менш ніж 60, студент виконує залікову контрольну роботу. У цьому разі сума балів за виконання МКР та залікову контрольну роботу переводиться до підсумкової оцінки згідно з таблицею.

5. Студент, який у семестрі отримав не менш ніж 60 балів, може взяти участь у складанні заліку. У цьому разі, бали отримані ним на контрольній роботі є остаточними.

Таблиця відповідності рейтингових балів оцінкам за університетською шкалою:

<i>Кількість балів</i>	<i>Оцінка</i>
100-95	Відмінно
94-85	Дуже добре
84-75	Добре
74-65	Задовільно
64-60	Достатньо
Менше 60	Незадовільно
Не виконані умови допуску	Не допущено

9. Додаткова інформація з дисципліни (освітнього компонента)

Рекомендації студентам

Для того, щоб поглибити знання студентів з дисципліни, а також показати їх практичну значущість, усі форми академічної діяльності необхідно формувати як співпрацю, так, для отримання студентами релевантної та адекватної інформації впродовж досвіду самостійної роботи з науковою літературою, іншими джерелами інформації, пропонується обговорення вражень, концептуалізація висновків шляхом комунікації у месенджерах, групових чатах, електронному листуванні з викладачем. Варто також використовувати комунікативні можливості середовища G-Suite. Це стосується як безпосередньо матеріалів з проблем соціології особистості, так і питань філософсько-антропологічного, соціологічного, психолого-педагогічного, стибу, тощо. Від студентів вимагається знання основних проблем та визначень, творчий підхід до опрацювання семінарських тем, вільне володіння категоріальним апаратом із дисципліни. Крім того студенти мають розглянути завдання призначені для самостійної роботи і на основі цієї інформації аргументовано відповідати на поставлені питання, а також бути готовими до практичного застосування отриманих відповідей як інструментарію у дослідженні соціальної реальності.

Працюючи на лекції студенту варто конспектувати основні поняття, ознаки, класифікації, визначення, алгоритми, про які розповідатиме викладач. Якщо студент буде уважно слухати, фіксувати відповідний матеріал, потім прочитає цей текст, застосує його при вирішенні завдання чи підготовці до практичного заняття. Якщо після цього студент презентує свою обґрунтовану позицію (думку), критично оцінить позиції (думки) інших студентів, ставитиме питання викладачу та студентам – обсяг засвоєного ним навчального матеріалу і глибина його розуміння збільшуватиметься в рази.

Готуючись до практичного заняття студент має обов'язково опрацювати лекційний матеріал певної теми, бажано ознайомитись з додатковими ресурсами в мережі. При виникненні питань, виявленні незрозумілих положень необхідно обов'язково обговорити їх з викладачем. На семінарському занятті навіть добре підготовлений студент не повинен залишатись пасивним спостерігачем, а активно включатись у обговорення питання. Якщо ж студент не ознайомився з навчальним матеріалом, йому варто уважніше слухати виступаючих, і завдяки отриманій інформації намагатись компенсувати недоліки підготовки до заняття. Корисним буде включення до обговорення інформації з різних джерел за умови критичного ставлення, та обґрунтування доцільності такого включення. Цінним є сам досвід ведення дискусії, тому не варто відмовлятися від відповіді на питання викладача і колег. Доцільно спробувати відповісти, висловити свою думку, виходячи з власних знань, досвіду, логіки запитання тощо. При цьому не треба боятися помилитися – одним з важливих завдань вивчення гуманітарних дисциплін є вироблення вміння логічно мислити і відповідно висловлювати власні думки. Однак, варто пам'ятати, що незнання матеріалу дисципліни є суттєвим недоліком роботи студента і буде негативно впливати на його загальний рейтинг. Відповідальне ставлення до підготовки на кожне семінарське заняття дає змогу не лише правильно засвоїти навчальний матеріал, але й зекономити зусилля при проходженні семестрового контролю.

Дистанційне навчання

Можливе синхронне дистанційне навчання з використанням платформ для відео- конференцій та освітньої платформи для дистанційного навчання в університеті.

Інклюзивне навчання

Допускається.

Додаток А

ПИТАННЯ ДО МОДУЛЬНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ РОБОТИ

1. Адаптивні стереотипи та неспеціалізовані модифікації – що, на вашу думку, є найбільш затребуваним у ситуації сучасних багатовимірних трансформацій для безпеки й розвитку особи ?
2. Чи є віктимна поведінка соціальним вибором ? Розкрийте діалектику об'єктивного - суб'єктивного на прикладах.
3. Проаналізуйте провокативність як опцію індивідуальної поведінки через оцінку її адаптивного потенціалу.
4. Стереотипи і пошук індивідуального стилю. Розкрийте значення стилю життя особи як комплексного феномену, що визначає параметри безпеки життєдіяльності.
5. Чи погоджуєтесь ви із тим, що безпека і розвиток поєднуються через можливість референцій як цінності вивищення власних інтенцій до системних характеристик універсального й нормативного.
6. Альтернативні механізми адаптації. Площина симулякрів та проблема звільнення від стереотипів, або – як можна порушувати правила, якщо їх не знаєш.
7. Проаналізуйте значення свободи слова як чинника, що уможливорює існування та розвиток конструктивних вимірів діяльності, послаблюючи тенденції до радикалізації.
8. Що перетворює примус на окрему функцію управління задля стабільного розвитку і легітимізує такий вид соціальної взаємодії ?
10. Як ви розумієте сенс поняття «дух часу» і як суспільна динаміка стає елементом безпосереднього життєвого досвіду індивіда ?
11. Які б реперні точки ви позначили, досліджуючи взаємозалежності між особистісними і суспільними змінами ?
12. Опишіть «надлишок» різноманітності як преадаптивність особи до неочікуваних викликів сучасності.

13. Чи погоджуєтесь ви, що освіта є вирішальним чинником у конструюванні механізмів осягнення і роботи з варіативністю поточних практик ?
14. Чи є трагедією онтологічна неможливість свободи? Фрустрація як чинник саморозвитку – за яких обставин це стає можливим.
15. Теоцентризм як можливість сакрального вивіщення задля самозбереження у формі розвитку. Чи можливе інакше трактування адаптивності як соціально-поведінкового способу дії ?
16. У чому, на вашу думку, полягає індивідуальна відповідальність особи за свою здатність гармонізувати світ аналоговий, чуттєвий та світ раціональної та всеохоплюючої маніпуляції у цифровому просторі ?
17. Як соціально-психологічні характеристики українців, історично сформовані традиції та стереотипи поведінки, впливають на процеси забезпечення та розвитку?
18. Чи погоджуєтесь ви з думкою про те, що цензура жодним чином не веде до тої цілі, заради якої вона була встановлена ?
19. Покажіть, у чому, в сучасних умовах, полягає практична значущість категорії особистості як теоретичної абстракції .
20. Покажіть особливості сучасного використання методів та методології психоаналізу. Неофрейдизм та неомарксизм як аналітичні концепти в сучасних умовах.

Додаток В

ПИТАННЯ ДО ЗАЛІКУ

1. Греко-римська традиція у трактуванні особи та її призначення. 2. Ціннісний поворот сучасного світу до різноманітності у дескрипціях особистості.
3. Сутність нормативного підходу у соціології особистості. 4. Функціональна теорія та теорія соціальної дії у поясненні поведінки особи.
5. Статусно-рольовий конфлікт у історії людства та сучасних обставинах. 6. Зона комфорту і вірогідність порушення її меж у суспільстві приписів та суспільстві досягнень.
7. Мислення у полярностях. Як примирити конкуруючі вибори і задіяти їх напруження на користь важливої справи.
8. Гендерний вимір, ЗСПЖ, дискримінація чоловіків та жінок у різних культурах.
9. Горизонт планування як детермінанта мотивації.
10. Проблема вибору у спільнотах та суспільствах. «Скляна стеля» неартикульованих заборон.
11. Невротизм як соціальне явище невизначеної дистанції.
12. Гетерохронність та насильство у комунікаціях. Небезпеки навчання у його формалізованій вимірності.
13. Особистісні виміри соціального простору та часу.
14. Адаптивність як вільна психологічна енергія (невикористаний ресурс).
15. Суспільство постмодерну – потреба у додаткових містках. Логістика й інфраструктура.
16. Феномен первинної соціалізації та наступні «вікна овертону»: методики та методологія досліджень.
17. Кризовий менеджмент в умовах технологічних та екологічних катастроф: індивідуальні ризики.
18. Когнітивна активність та «жахлива неясність» (Б.Рассел): побут, буттєвість, семантика.

19. Принципові чесноти та душевні здатності: від Сократа до стоїків та неостоїцизму. Сенека та Аквінат.
20. І.Гофман та його дискурс щодо стигми.
21. Від наслідування видимого до вираження невидимого: сила уяви в умовах цифрових технологій.
22. Вибір «меншого зла» - деструкція особистості чи передумова, наслідок та свідчення здатності існувати у соціальному ?

Робочу програму навчальної дисципліни (силабус):

Складено старшим викладачем кафедри соціології Василиць Ольгою Іванівною

Ухвалено кафедрою соціології (протокол № 12 від 24.05.2024 р.)

Погоджено Методичною комісією факультету соціології і права (протокол № 9 від 26.06.2024).